

Catalans als Jocs Paralímpics de Pequín

PAU TORRES

La força de l'experiència

Atlanta, Sidney, Atenes... i ara Pequín. Queda clar, doncs, que uns Jocs no són cap novetat per a una persona com ell. Ja seran els quarts i, tot i que encara no ho té clar, no descarta que pugui arribar a una cinquena cita paralímpica

Rarament es pot trobar algun aspecte en el món del tir desconegut per Miquel Orobitg. Superada ja la barrera dels 40 anys, és un dels tiradors més experimentats d'aquest esport, segurament el que més.

Després de participar en tres Jocs Paralímpics –aquesta serà la seva quarta participació– li queden poques experiències en l'àmbit esportiu per viure. Ja fa més de 15 anys que el tir ocupa part del seu dia a dia, per això preparar uns Jocs no suposa cap novetat per a ell: «No em preparo de cap manera especial. Només faig els típics entrenaments abans dels Jocs de manera més intensa.»

Aquest esport no proporciona prou ingressos per viure només d'això, «és impossible, i menys aquí», per aquest motiu en Miquel Orobitg no es pot dedicar exclusivament al tir, ni de bon tros. Treballa com a administratiu a les oficines de la Policia Local de Llagostera. És per això que no pot entrenar-se cada dia i s'ha de limitar a fer-ho de dos a tres cops a la setmana. A més, a Llagostera no hi ha instal·lacions per entrenar-se i sempre que ho ha de fer s'ha de desplaçar a Platja d'Aro o a Casà de la Selva. Però per evitar de tant en tant el feixuc tràmit d'anar amunt i avall ha habilitat el seu garatge per poder practicar tir. I tot i que només hi utilitza la pistola d'aire comprimit, suposa tota una comoditat per a ell.

Amb esperit de superació. D'origen suís, ben aviat va venir a viure a Catalunya. La seva afició pel tir la va adquirir a la seva terra natal, segons explica ell «de casualitat». Per a ell l'esport és una ajuda en molts aspectes. Tot i que algun cop li ha passat pel cap deixar-ho, sempre ha continuat endavant. Els motius que l'han ajudat a no defallir són varis, però n'hi ha un que sobresurt: «Tenir èxit, així de clar.» I aquestes ganes d'aconseguir l'èxit i el seu esperit de superació tenen bona part de la culpa que el seu llistó personal estigui a l'altura d'enguany. Però els mèrits esportius no cauen del cel i en Miquel

MIQUEL OROBITG I GUITART. En Miquel és tota una estrella en el món del tir. Només cal fer una ullada al seu palmarès esportiu per adonar-se que fins a dia d'avui es tracta del millor tirador de carabina, tant català com espanyol, de tota la història del tir paralímpic. A més, això no és tot, ja que també és considerat el precursor d'aquesta disciplina esportiva a Catalunya, quan l'any 1994 va ser el primer català a participar en uns campionats d'Espanya, sent durant dos anys l'únic tirador minusvàlid dels Països Catalans. / EUDALD PICAS

Orobitg explica que per arribar fins on ha arribat ha lluitat i s'ha entrenat moltíssim.

Són pocs els esportistes que, un cop superada la barrera dels 40 anys, continuen. En Miquel forma part d'aquest selectiu grup: «El tir, en comparació amb altres esports, pots practicar-lo relativament molt temps. Més que el futbol, el tennis, la natació... que quan arribes a una certa edat has de començar a pensar a parar. En el tir és més fàcil aguantar més temps. Encara no sé fins quan. De moment, em vaig posar com a meta Pequín i a partir d'aquí ja en parlarem.»

Humil i tímid a l'hora de parlar d'ell mateix i de la seva vida extraesportiva explica que tot

el temps lliure que té el dedica al tir i que no té temps per a altres aficions. I, com la gran majoria d'esportistes, recomana a tothom, especialment a les persones que tenen alguna discapacitat, fer alguna activitat esportiva: «Sigui quina sigui, sempre és bo.»

És difícil saber si finalment aquests seran els seus últims Jocs o si encara tindrà força per afrontar la pròxima cita paralímpica a Londres. El més normal seria pensar que segurament aquesta serà la seva última participació en uns Jocs Paralímpics, però ha quedat demostrat que ens podem esperar qualsevol cosa. El temps ens donarà la resposta a aquesta pregunta. Ara, però, Orobitg

només pensa a fer-ho tan bé com pugui, millorant, si és possible, el paper fet en els últims Jocs, celebrats a Atenes: «Vull igualar el que vaig fer en els últims Jocs i intentar millorar-ho. A Atenes em vaig quedar a les portes de la final, i tot i que és difícil, aquest any intentaré entrar-hi.» Ja sigui des del garatge de casa seva o bé des de les instal·lacions de Platja d'Aro i Casà de la Selva intentarà afinar al màxim la seva punteria per així assolir el grau més alt de satisfacció possible a Pequín. El continent asiàtic l'espera i seran força coses les que l'acompanyaran en aquesta aventura, però el company de viatge que segur que l'acompanyarà serà l'experiència.

LA FITXA

► Miquel Orobitg

Lloc de naixement: Männedorf (Suïssa)

Data de naixement: 21-01-1967

Esport: tir olímpic

Lloc de residència: Llagostera

Palmarès: 5 medalles d'or en els campionats de Catalunya, 17 medalles d'or en els campionats d'Espanya, 21 medalles d'or en el Trofeu del Govern Basc, 9 medalles d'or en els Internacionals de Perpinyà, medalla de bronze per equips en l'Europeu de 1997, medalla d'or per equips en el mundial de 1998, cinquè en l'Europeu de 1994, quart en els Jocs de Sydney. Rècord estatal en carabina cal.22 3x40 amb 1180p.